

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4T/129/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415010461
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tamaškovič
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4415010461.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudcom JUDr. Vladimírom Tamaškovičom v trestnej veci obžalovaného R. L., narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/161/11/4404 zo dňa 16.10.2015, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 25.11.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný R. L., narodený XX.X.XXXX v I., bytom E., D.
T. č. XXXX/XX, t. č. bytom E. XX, O., Š.,

je vinný, že

dňa 12. septembra 2009 v meste U. Q. napriek predchádzajúcemu nesúhlasu poškodeného A. A. zmocnil sa jeho osobného motorového vozidla značky Opel Omega evidenčného čísla U. XXX Y., majúceho hodnotu 4.301,- eur, ktoré mal od neho pred tým zverené a riadil ho do mesta L.,

teda

neoprávnenne používal cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a čin spáchal vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty,

tým spáchal

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmena c) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 217 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri nezistení pohľadujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona, a nezistení okolností prirážajúcej v zmysle § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmena a) Trestného zákona sa výkon tohto trestu podmienene odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený A. A., nar. XX.X.XXXX trvale bytom U. Q., G.. G.. T. č. XXXX/XX odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal pod spisovou značkou 1Pv/161/11/4404 dňa 16.10.2015 obžalobu na obvineného R. L., narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 12. septembra 2009 v meste U. Q. napriek predchádzajúcemu nesúhlasu poškodeného A. A. zmocnil sa jeho osobného motorového vozidla značky Opel Omega evidenčného čísla U. XXX Y., majúceho hodnotu 7.000,- eur, ktoré mal od neho pred tým zverené a riadil ho do mesta L..

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/129/2015 zo dňa 05.11.2015 bol obvinený R. L. uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou osemnásť mesiacov. Poškodený bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Proti citovanému trestnému rozkazu podal obvinený odpor.

Na základe podaného odporu, súd vytýčil termín hlavného pojednávania, na ktorom po prednesení obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Nové Zámky a po poučení v zmysle § 257 odsek 1, odsek 5, odsek 8 Trestného poriadku obvinený uviedol, že je nevinný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného A. A., svedkov: E. A., D. G., K. V., B. E., D. W., R. C., M. L., V. A., M. Č., K. E., G. H., Q. H., A. N., oboznámením spisového materiálu a znaleckým dokazovaním.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného R. L., narodeného XX.XX.XXXX vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, ktorého výkon podmieniene odložil na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázala na civilný proces. Na základe odvolania obžalovaného Krajský súd v Nitre uznesením sp. zn. 4To/11/2018 zo dňa 28.02.2018 zrušil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky a vec vrátil Okresnému súdu Nové Zámky, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súd doplnil dokazovanie v požadovanom rozsahu, pričom pribral do konania znalca za účelom vypracovania znaleckého posudku ohľadom hodnoty motorového vozidla, ktoré mal obžalovaný neoprávnené použiť a tiež dopytal poškodeného. Po takto doplnenom dokazovaní, súd po poučení obžalovaného o možnej zmene právnej kvalifikácie uznal rozsudkom zo dňa 09.01.2019 obžalovaného vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní jeden rok, ktorého výkon podmieniene odložil na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok. Obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 4301,- €. Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný ako aj prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky odvolanie, na základe ktorého bol uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/40/2019 zo dňa 20.06.2019 odvolaním napadnutý rozsudok zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v Nitre vo svojom uznesení okrem iného uviedol, že súd prvého stupňa síce upravil skutkovú vetu napadnutého rozsudku tak, aby skutkové zistenia zodpovedali právnej kvalifikácii ustanovenia § 216 odsek 1 Trestného zákona, avšak v rozpore s ustanovením § 327 odsek 2 Trestného poriadku uznal obžalovaného vinným z prísnejšej právnej kvalifikácii jeho konania, keď ho uznal vinným zo spáchania prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona a dokonca obžalovanému uložil prísnejší trest odňatia slobody a tiež aj rozhodnutie o náhrade škody je rozhodnutím v neprospech obžalovaného. Keďže rozsudok zo dňa 12.09.2017 bol zrušený len na základe odvolania obžalovaného, súd prvého stupňa nemohol postupovať ani po tom ako upozornil obžalovaného na možnosť prísnejšej právnej kvalifikácie. Krajský súd v Nitre uložil súdu I. stupňa napraviť procesné pochybenie tak, aby bol zachovaný postup podľa § 327 odsek 2 Trestného poriadku a ďalšie rozhodnutie, aby nebolo rozhodnutím v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že to, čo je uvedené v obžalobe, nie je pravda, vozidla sa nemusel zmocniť, nakoľko dané vozidlo mal neustále k dispozícii. Kľúče od vozidla mal zavesené na

svojom zväzku kľúčov. K vozidlu sa dostal tak, že keď nastúpil pracovať do hotela E. ako prevádzkar, mu prináležalo auto, zabezpečoval nákup potravín a chod celého hotela. S poškodeným A. A. nikdy neriešil cieľ jazdy, lebo najskôr vykonal služobné jazdy a potom vozidlo použil aj na súkromné účely, čo nikdy A. nenamietal. S predmetným vozidlom rozvážal aj krupierov. Nespomínal si, že by mu niekedy A. zakázal nejako nakladať s motorovým vozidlom. Rozvážal A. spolu s manželkou, prípadne išiel na diskotéku. Do vozidla tankoval on, pričom bločky dával A. a potom urobili vyúčtovanie. V predmetný deň 12.09.2009 varil guláš v G. V., pričom sa tam stretol aj s A. a keď tam skončil, išiel sa osprchovať a potom išiel s motorovým vozidlom Opel Omega do L.. Na pozíciu prevádzkara ho zamestnal A., avšak nemal žiadnu písomnú pracovnú zmluvu. Býval v hoteli, mal plat okolo 700 Eur, ubytovanie, obed zadarmo a mal k dispozícii motorové vozidlo. A. ho predstavil aj zásobovačom aj zamestnancom, že je ich nadriadený. Predmetom jeho činnosti bolo zabezpečovať chod prevádzky, kontrolovať emaily, nakúpiť, zdegustovať obedy a vlastne vykonávať všetky organizačné záležitosti. Dňa 12.09.2009 prevádzkoval bar a reštauráciu V. A. a D. V., i keď nebol si celkom istý. Po dopravnej nehode bolo vozidlo odtiahnuté do E., pričom sa dohodol s A., že mu za vozidlo zaplatí sumu 100 000 Sk, z ktorej sumy mu aj dve tretiny uhradil a to zrážkami zo mzdy a zvyšok je ochotný mu doplatiť. Potvrdenie o platbách nemá. Pre A. vykonával činnosť asi jeden a pol roka, pred dopravnou nehodou bol vedúci a po dopravnej nehode bol na recepcii. Vždy postupoval tak, ako kompetentná osoba za hotel. Pred každou jazdou neriešil s A. kam ide a na čo ide, oznamoval mu to len vtedy, keď bolo niečo špeciálne. Spolupodieľal sa na údržbe vozidla, povinné zmluvné poistenie on neplatil. Vozidlo mu odovzdal buď G. L. alebo A.. S A. bol dohodnutý, že bude vozidlo používať, s čím A. nevyslovil nesúhlas. Vozidlo mu bolo zverené z toho dôvodu, že mal na ňom vykonávať nákupy pre prevádzku hotela E.F., odvozu, dovozu krupierov. Jazda, ktorú vykonal dňa 12.09.2009 do L. nesúvisela s výkonom jeho činnosti.

Poškodený A. A. sa vyjadril v tom smere, že dňa 12.09.2009 bol v hoteli E. spolu so svojou vtedajšou priateľkou E., kedy za nim prišiel obžalovaný asi okolo 18-19 h, a pýtal si od neho vozidlo, či mu ho požičia na cestu do L. na diskotéku. Jednoznačne mu povedal, že mu vozidlo nepožičia a následne obžalovaný odišiel. Na druhý deň sa dozvedel, že obžalovaný havaroval s predmetným vozidlom. Obžalovaný mu mal povedať, že s vozidlom išiel na diskotéku a myslel si, že sa nič nestane. Po dopravnej nehode mu povedal, že vozidlo dá opraviť a dá všetko do poriadku. Obžalovaný nebol nikdy u neho prijatý do zamestnania a v čase dopravnej nehody ani nebýval u neho v hoteli. Býval v U., kde mal otvorený aj bar. V tom čase neprevádzkoval hotel E.F., mali ho v prenájme bývalí zamestnanci a to V. A., D. V. a K. V.. V hoteli mal dvanásť izieb a obsadenosť tak dvadsať percent, nepredávali ani žiadny alkohol. Kľúče od vozidla boli na recepcii. Keď prevádzkoval hotel, mal každého zamestnanca riadne zaevidovaného a za každého platil aj riadne odvody. Obžalovaného nepožiadali, aby vykonával prevádzkara a aby konal v jeho mene. Stalo sa, že obžalovaný sem tam odhrnul sneh, prípadne zhodil cencúle zo strechy. Keď bolo po záverečnej, tak zvykol navariť pre seba a pre neho, nikdy neobsluhoval ani nevykonával žiadnu takúto činnosť, je pravdou, že býval v hoteli lebo nemal, kde bývať. Mohlo sa stať, že niečo pre hotel objednal, ale to len na základe jeho pokynu. Nikdy nepovedal svojim zamestnancom, že majú robiť tak, ako povie obžalovaný. V čase, keď prevádzkoval reštauráciu a bar tak poskytol obžalovanému predmetné motorové vozidlo, pričom keď už neprevádzkoval, tak mu vozidlo neposkytoval. Vozidlo mu poskytol, aby si išiel niečo vybrať do E.. Vozidlo mu poskytol asi tak desať krát. Keď si vozidlo od neho pýtal, tak si pýtal aj súhlas na jeho použitie. Kľúče od vozidla bývali buď na recepcii alebo u neho. Tej skutočnosti, že v predmetný deň nepožičal predmetné vozidlo obžalovanému bola prítomná aj vtedajšia priateľka, ktorá je aktuálne jeho manželka. Vozidlo bolo zaparkované za hotelom. Poškodený sa jednoznačne vyjadril, že mu žiadna škoda nebola uhradená, a nikdy nemal obžalovaný predmetné vozidlo dlhodobo zverené. V deň, kedy obžalovaný použil motorové vozidlo poškodeného, nebolo zverené obžalovanému. Vozidlo občasne využíval, ale len v čase, kedy prevádzkoval reštauráciu, avšak v čase, kedy došlo k dopravnej nehode a teda v čase, kedy si obžalovaný zobral motorové vozidlo už reštauráciu v hoteli E. neprevádzkoval. V predmetný deň mu zakázal motorové vozidlo použiť. Obžalovaný, keď chcel použiť motorové vozidlo, tak si ho musel vždy pred jazdou vypýtať, nemal všeobecný súhlas na používanie vozidla. Za vozidlo bola síce poisťka zaplatená, ale až dva alebo tri dni po splatnosti a poisťovňa spätne uvádza, že vozidlo nebolo riadne poistené. Poisťovňa mu po troch rokoch spätne uviedla, že poisťka nebola riadne zaplatená.

Z výpovede svedkyne E. A., manželky poškodeného vyplýva, že dňa 12.09.2009 bola s manželom na večeri a keď sa navečerali, tak prišiel obžalovaný a spýtal sa, či si môže požičať auto Opel Omega na diskotéku do L.A.. Jej manžel A. vyslovene zakázal, aby si vozidlo zobral. Obžalovaný nemal, kde bývať a tak býval v hoteli E..

Z výpovede svedkyne K. V., ktorá pracovala v hoteli E. ako recepčná, vyplýva, že v hoteli videla aj obžalovaného, ktorý niečo vypomohol, opravil. Žiadne objednávky pre hotel neuskutočňoval. Obžalovaný mal nejaké motorové vozidlo, ktoré patrilo A., pričom v dňoch, kedy ona pracovala, videla, že obžalovaný vozidlo využíval. Kľúče od vozidla videla aj na recepcii. Nebola svedkom toho, ako A. zakazoval obžalovanému používať motorové vozidlo. Obžalovaný býval v hoteli, keď reštauráciu prevádzkovali bývalí čašníci. Keď nastali nejaké problémy s hotelom, tak ich riešili s A..

Z výpovede druhej recepčnej B. E. vyplýva, že obžalovaný býval v hoteli, avšak zamestnancom hotela nebol. Nevedela nič o tom, že by robil nejaké služby pre hotel, avšak keď ho z kamarátstva poprosili, tak im pomohol. Nevedela uviesť, či obžalovaný využíval nejaké motorové vozidlo. Obžalovaný jej nebol predstavený ako prevádzkar, a keď ho videla v hoteli, tak sa jej nejavil akoby pracoval pre hotel. Z výpovede svedkyne z prípravného konania vyplynulo okrem iného, že podľa jej názoru obžalovaný vozidlo neukradol, ale ho mal k dispozícii.

Svedok D. G. v rokoch 2008-2009 pracoval v hoteli E. a v tom čase tam videl aj obžalovaného. Obžalovaný v hoteli býval, a keď bolo treba niečo nakúpiť, tak išiel nakúpiť asi tak raz alebo dva krát do týždňa. Obžalovaný mal nejaké motorové vozidlo, avšak nevedel uviesť komu patrilo. Obžalovaný chodieval nakúpiť motorovým vozidlom. Nebol svedkom toho ako A. zakazuje obžalovanému používať motorové vozidlo a nespomínal si, že by bol niekedy svedkom toho, že si obžalovaný pýtal súhlas s použitím motorového vozidla. Po dopravnej nehode býval obžalovaný na hoteli, kde ležal a oni mu občas na izbu priniesli niečo na jedenie alebo na pitie. Obžalovaný mu nebol predstavený ako prevádzkar, avšak vystupoval tak ako keby bol nadriadený. A. im povedal, že obžalovaný sa môže najesť a napiť, majú to písať a doložiť k inventúre.

Svedok D. L. v rokoch 2008-2009 pracoval v spoločnosti T. E. a vo svojej výpovedi uviedol, že v danom období sa stretával aj s obžalovaným, avšak si nespomína na to, že by niečo s ním riešil. Obžalovaný mu povedal napríklad, že chýbajú poháre. Svedok ešte uviedol, že keď prišiel na prevádzku, tak zisťoval, či majú všetko, čo potrebujú, jednoducho to riešil s tým, kto bol v práci. Majiteľom prevádzky hotela E. bol A., s ktorým aj komunikoval. Najčastejšie sa stretával s čašníkmi alebo recepčnou. Medzi obžalovaným a A. bol podľa neho priateľský vzťah. Obžalovaný mu nikdy nebol predstavený ako prevádzkar.

Svedok G. G., pracoval v rokoch 2008-2009 pre región U. Q. v spoločnosti D. V., pričom jeho náplňou práce bolo starať sa o zverený región, zabezpečovať im reklamný materiál, plniť objednávky a produkty, navštevovať zákazníkov. V hoteli E. sa rozprával aj s obžalovaným, avšak konkrétne veci vždy riešil s recepčnou, čašníkom alebo kuchárom. Objednávky riešil vždy na prevádzke. Dôležitejšie veci vždy riešil s A.. Zdalo sa mu, že obžalovaný v hoteli niečo znamená, resp. že tam má nejakú kompetenciu. Pred ním sa neprezentoval ako prevádzkar. Tovar dodával distribútor pre región.

Z výpovede svedka D. V., ktorý bol čašníkom v hoteli E. od roku 2000 do roku 2010, vyplýva, že v rokoch 2009 do 2010 mal reštauráciu v prevádzke V. A.. Obžalovaný v tom čase chodil do reštaurácie na kávu, riadne zaplatil a býval na hoteli. Nebol mu predstavený ako prevádzkar hotela. Nepočul, že by A. zakázal obžalovanému používať motorové vozidlo. Počas obdobia ako mal v prenájme reštauráciu V. A., obžalovaný nezabezpečoval do prevádzky nič.

Svedok K. V. pracoval v hoteli E. ako kuchár asi päť rokov. Obžalovaný mu nebol predstavený ako prevádzkar hotela. Vedel o tom, že občas prespal na hoteli. Nebol svedkom toho, že by A. dovolil používať obžalovanému motorové vozidlo, ale nebol ani svedkom toho, že by mu to zakázal. Jedlá degustoval on a menu na celý týždeň zostavoval on spolu s čašníkmi. Keď niečo chýbalo počas obeda, nikto nešiel nakúpiť. Nákupy sa realizovali prostredníctvom objednávok a čerstvé veci chodili nakupovať čašníci po skončení vydávania obedov. Domnieval sa, že vozidlo, na ktorom mal obžalovaný nehodu bolo A..

Svedkyňa M. L. o predmetnom skutku vedela len toľko, že obžalovaný mal odcudziť nejaké vozidlo a mal s ním potom spôsobiť dopravnú nehodu. S obžalovaným boli kamaráti. Stretávali sa ešte v čase, keď nemal toto vozidlo k dispozícii. Vedela toľko, že obžalovaný mal robiť nejakého prevádzkara v hoteli E. a to vedela len od neho. Tvrdil jej, že vozidlo má ako firemné a správal sa k vozidlu ako k svojmu. Jej sa však nezdalo, že by niečo riadil alebo kontroloval. Nikdy nebola svedkom toho, že by bol

obžalovanému A. zakázal zobrať si vozidlo. S obžalovaným sa stretávala dovtedy, kým sa nestala táto dopravná nehoda, odvtedy sa nestretávajú. Nespomínala si, že by si obžalovaný pýtal nejaký súhlas na použitie vozidla. Kľúče mal pri sebe. Nevedela akú mali dohodu s A. o používaní tohto motorového vozidla. Domnievala sa, že raz jej obžalovaný povedal, že to vozidlo má služobné.

Z výpovede svedka V. A. vyplýva, že od roku 1999 do 2010 pracoval v hoteli E. ako čašník a od roku 2007 do 2010 to prevádzkoval. Nespomínal si na to, že by mu bol obžalovaný predstavený ako prevádzkar hotela, bolo mu len povedané, že tam je R. L., toto mu povedal A.. Nemal vedomosť o tom, že by zveril A. motorové vozidlo obžalovanému. V roku 2009 obžalovaný nevykonával žiadnu činnosť pre reštauráciu a kuchyňu. V hoteli ho vídaval, ale nevedel, čo tam robil. Keď sa stravoval, tak si aj riadne zaplatil. Nevídal ho na žiadnom motorovom vozidle. Jemu nepomáhal a či pomáhal niekomu inému, o tom nevedel. Objednávanie tovaru do reštaurácie prebiehalo asi tak, že s kolegom D. V. si spísali, čo treba kúpiť, to si aj nakúpili, pokiaľ išlo o alkoholické alebo nealkoholické nápoje, to si tiež všetko objednávali oni dvaja. Taktiež aj jedálny lístok zostavovali oni.

Svedok R. C. uviedol, že obžalovaného poznal od roku 2008. V období rokov 2008-2009 pracoval obžalovaný v hoteli E., a pokiaľ si dobre pamätá, tak robil prevádzkara kuchyne, pričom mal motorové vozidlo Opel, na ktorom mal zásobovať hotel E.. Na predmetnom vozidle ho videl jazdiť cez deň aj večer. Obžalovaný mu povedal, že vozidlo má k dispozícii a môže s ním chodiť hocikedy. Toto vozidlo mu mal dať šéf. Kľúče od vozidla nosil pre seba.

Svedkyňa D. W. uviedla, že obžalovaného pozná z hotela E., kde vypomáhal u pána A.. Obžalovaný bol aj na recepcii, nespomínala si, že by bol objednával alebo zabezpečovať nejaké veci. Občasne prespával na hoteli. Jej ako recepčnej obžalovaný nepomáhal. Žiadnej hádky medzi obžalovaným a A. nebola svedkom, taktiež nevidela, že by si obžalovaný pýtal nejaký súhlas od A. s použitím motorového vozidla. Nikdy jej nebol predstavený ako prevádzkar hotela. Pre hotel nezabezpečoval nič.

Z výpovede svedka M. Č. vyplýva, že obžalovaného pozná, chodieval za ním do hotela E.. Vedel, že sa staral o prevádzku hotela, obžalovaný zvykol zastupovať recepčné, vedel, že v tom čase mal požičané vozidlo Opel Omega, videl ho na ňom aj jazdiť, pričom toto vozidlo využíval tak, ako keby bolo jeho vlastné. Nespomínal si, že by si obžalovaný pýtal nejaký súhlas od A. s použitím tohto vozidla. Obžalovaný mu uviedol, že sa stará o hotel, a že objednával nejaké malinovsky.

Z výpovede svedka K. E. vyplýva, že obžalovaného pozná 10-15 rokov, pričom raz bol na jeho oslave v nejakom hoteli, pripadalo mu to, a aj sám obžalovaný mu povedal, že v tomto hoteli robí prevádzkara. Vedel o tom, že používa vozidlo Opel Omega, robil na ňom servis, pričom nevidel, že by si od niekoho pýtal súhlas na používanie vozidla. Toto vozidlo mu mal dať majiteľ s tým, aby ho využíval. Nevidel a ani nepočul, že by si obžalovaný od niekoho pýtal súhlas na použitie osobného motorového vozidla. To, že má vozidlo od majiteľa a že ho môže využívať, mu povedal len sám obžalovaný. Keď robil servis na tomto vozidle, tak mu to hradil obžalovaný. Celé to pochopil tak, že obžalovaný sa stará o celý chod hotela.

Svedok G. H. uviedol, že s obžalovaným má kamarátsky vzťah, vedel, že v rokoch 2008-2009 býval a pracoval v U. Q. v hoteli E., kde bol najskôr prevádzkar, a potom ku koncu pracoval na recepcii. Keď ho išiel v tomto období pozrieť a obžalovaný niečo robil, tak mu pomohol, prípadne išli spolu nakúpiť potraviny na služobnom vozidle. Išlo o vozidlo Opel Omega. Toto vozidlo používal stále, nakoľko mal od neho kľúče. Nevidel, že by si obžalovaný pýtal nejaký súhlas na použitie motorového vozidla. Nevedel, či si obžalovaný pýtal súhlas na použitie motorového vozidla 12.9.2009, avšak obžalovaný ho používal bežne. A.Č. mu povedal, že obžalovaný sa stará o chod hotela.

Svedok Q. H. uviedol, že obžalovaného pozná asi od roku 2005 alebo 2006, vedel, že v rokoch 2008-2009 pracoval v hoteli E., pričom A. mu povedal, že obžalovaný sa stará o chod hotela, že robí na recepcii. Obžalovaný používal vozidlo Opel Omega a vedel, že toto vozidlo sa používalo v hoteli. Nepočul, že by si obžalovaný pýtal súhlas na použitie vozidla, nakoľko ho mal stále k dispozícii a preto ho mal stále k dispozícii, nakoľko ho videl, ako vozil aj A.. Ku koncu uviedol, že A. mu vlastne nehovoril, že obžalovaný ňo pracuje, ale iba počul ich rozhovor ako sa bavili, čo sa stalo v hoteli, a čo tam treba urobiť. Nikdy nebol svedkom toho, že by si obžalovaný pýtal súhlas od poškodeného s použitím motorového vozidla.

Z výpovede svedka A. N. vyplýva, že obžalovaného pozná od 12 rokov, vedel o tom, že pracoval v hoteli E., obžalovaný riešil celý chod hotela. Používal aj motorové vozidlo značky Opel. Za jeho prítomnosti si súhlas na použitie tohto vozidla nepýtal, ani si pýtať nemusel lebo kľúče mal pri sebe. Nebol prítomný pri tom, keď mal obžalovaný 12.9.2009 odísť do L. na tomto vozidle.

Súd oboznámil aj listinný materiál a to najmä oznámenie o škodovej udalosti, zoznam pracovných pomerov, výpis z registra priestupkov, trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným práve z dôvodu dopravnej nehody, ktorá sa stala 12.9.2009. Súd tiež oboznámil listinu zo spisového materiálu ČVS: O. XXX/OVK-L.-XXXX, z ktorej listiny vyplýva, že poškodený ktorý bol vypočítaný pri vyšetrovaní dopravnej nehody už vtedy uvádzal, že na použitie motorového vozidla obžalovanému nedal súhlas.

Súd vykonal aj znalecké dokazovanie spočívajúce v oboznámení znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný znalcom z odboru doprava cestná, odvetvie odhad cestných vozidiel B. W. N., z ktorého znaleckého posudku vyplýva, že hodnota motorového vozidla ku dňu 12.09.2009, teda ku dňu spáchania skutku, bola v sume 4301,00,- €.

Prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene používa cudzie motorové vozidlo, ktoré mu bolo zverené a spácha čin vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty alebo takým činom spôsobí väčšiu škodu.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný.

Podľa § 124 odsek 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku, naplnil skutkovú podstatu prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona. Obžalovaný tým, že použil (riadil do mesta L.) motorové vozidlo bez predchádzajúceho súhlasu vlastníka vozidla (teda išlo o neoprávnené použitie cudzieho motorového vozidla), ktoré mal obžalovaný predtým zverené, naplnil skutkovú podstatu prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že v okamihu, kedy obžalovaný v rozpore s vyjadrením poškodeného riadil motorové vozidlo, malo toto vozidlo hodnotu 4301,- €, teda hodnotu väčšiu, naplnil tak danú skutkovú podstatu aj podľa odsek 2 písmeno c) § 217 Trestného zákona. Skutočnosť, že obžalovaný riadil motorové vozidlo, ktoré bolo vlastníctvom poškodeného bez súhlasu poškodeného, vyplýva jednoznačne z výpovede poškodeného A. A., ktorého výpoveď je podložená výpoveďou jeho manželky E. A., ktorá ako jediná bola pri rozhovore ohľadom predmetného motorového vozidla medzi obžalovaným a A. A.Č. v predmetný deň. Poškodený A. A. opakovane uvádzal, že obžalovanému požičiaval motorové vozidlo v čase, kedy prevádzkoval reštauráciu hotela E., avšak potom mu ho už nepožičiaval. V tejto súvislosti uviedol, že obžalovaný si mal vždy pýtať predtým ako vozidlo použil jeho súhlas. V danom prípade je úplne bezpredmetné, čo vypovedali svedkovia, či už zamestnanci hotela alebo svedkovia, ktorých navrhol vypočuť obžalovaný cestou svojho obhajcu a to, že obžalovaný bol v hoteli E., niektorí ho vídávali jazdiť a používať motorové vozidlo patriace poškodenému A., nakoľko podstatou protiprávneho konania obžalovaného bolo to, že práve dňa 12.9.2009 použil motorové vozidlo väčšej hodnoty, ktoré patrilo A. A. bez jeho súhlasu, teda ho použil neoprávnene.

Obrana obžalovaného v tom smere, že na použitie predmetného motorového vozidla nepotreboval žiadny súhlas od poškodeného - majiteľa vozidla, nakoľko kľúče mal stále u seba, a keď potreboval, tak si vozidlo zobral lebo mal vozidlo predtým zverené, je vyvrátená výpoveďou poškodeného, ktorý uvádzal, že síce mu vozidlo poskytol v čase, keď prevádzkoval reštauráciu a bar, avšak potom mu už vozidlo neposkytoval. Poškodený dával obžalovanému kľúče od vozidla a keď si obžalovaný vybavil veci, tak priniesol kľúče naspäť. Keď si obžalovaný pýtal vozidlo poškodeného, tak si vždy pýtal aj súhlas na použitie motorového vozidla. V tejto súvislosti však súd poukazuje na to, že je úplne bezpredmetné, ako používal dané vozidlo obžalovaný pred dňom 12.09.2009, nakoľko v deň 12.09.2009 obžalovaný nemal súhlas od poškodeného na použitie motorového vozidla patriace poškodenému. Z výpovede poškodeného ako aj listín doložených poškodeným nevyplýva, že by obžalovaný bol zamestnancom poškodeného A. A., nakoľko z výpovedí svedkov, ktorí pracovali v danom čase u poškodeného vyplýva, že mali riadnu pracovnú zmluvu. Skutočnosť, že obžalovaný bol požiadaný poškodeným o nejakú menšiu výpomoc nepoprel ani poškodený, avšak nikdy ani nepredstavil, ani nepovedal obžalovanému, že má vykonávať prevádzkara hotela E.. Pokiaľ ide o skutočnosti, že niektorí svedkovia, ktorí boli vypočutí na hlavných pojednávaní a to A. N., Q. H., G. H., K. E., D. W. uviedli, že nikdy neboli svedkami toho, že by si obžalovaný pýtal súhlas na použitie motorového vozidla a tiež ho niektorí videli na danom vozidle cez deň a aj v noci, prípadne mal svedkyňa M. L. aj viackrát voziť na danom vozidle, tak v tejto súvislosti súd poukazuje na to, že to, že svedkovia neboli svedkami toho, že si obžalovaný pýtal súhlas na použitie motorového vozidla, ešte neznamená, že tento súhlas nepotreboval. Je pravdou, že občas obžalovaný predmetné motorové vozidlo používal, avšak len na základe súhlasu alebo pokynu poškodeného, ktorú skutočnosť potvrdil poškodený. Tiež nezbavuje viny obžalovaného ani to, že na motorovom vozidle mal zabezpečovať servis na vlastné náklady, nakoľko aj ak by takto obžalovaný konal, nemal právo si predmetné motorové vozidlo zobrať bez súhlasu poškodeného na cestu do L..

Súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obhajcom obžalovaného spočívajúce v skúmaní vierohodnosti výpovede svedkyne E. A. a v zadovážení poisťného spisu z poisťovne L., nakoľko nepovažoval za potrebné tieto dôkazy vykonať, keďže svedkyňa E. A. aj v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom vypovedala zhodne a súd ani z iných dôkazov nezistil pochybnosť o tom, že by svedkyňa mohla vypovedať nepravdu respektíve, že by u nej boli zistené nejaké pochybnosti o jej správnom pochopení a reprodukovani zažitých udalostí a preto súd nemal dôvod pochybovať o vierohodnosti jej výpovede. Nemožno hneď spochybňovať vierohodnosť výpovede svedkyne len z toho, že je manželkou poškodeného, a poškodený sa o nej ako o svedkovi zmieňuje až s odstupom času, nakoľko poškodený vysvetlil, že prvý krát bol vypočutý k danej veci až jeden a pol roka po skutku. Ona mala byť jedinou svedkyňou rozhovoru medzi obžalovaným a poškodeným v deň 12.09.2009, ktorú skutočnosť spochybňuje obžalovaný s poukazom na to, že poškodený túto svedkyňu označuje až určitú dobu po podaní trestného oznámenia. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v čase, kedy bol vypočutý poškodený v konaní ohľadom dopravnej nehody, poškodený udával, že obžalovaný si zobral jeho motorové vozidlo bez jeho vedomia. Podľa názoru súdu, čas kedy podal poškodený trestné oznámenie na obžalovaného, nemá vplyv na to, či došlo k spáchaniu žalovaného skutku alebo nie. Sám poškodený sa vyjadril tak, že trestné oznámenie podal až potom ako mu to poradili na polícii v L., keď bol vypočutý vo veci dopravnej nehody. Poškodený mal uzavreté povinné zmluvné poistenie, ktoré aj zaplatil, avšak ho zaplatil oneskorene, pričom poisťovňa mu oznámila, že zaplatené to nebolo správne, ani táto skutočnosť, nemá význam k posúdeniu, či sa skutok stal alebo nie, nakoľko podstatou protiprávneho konania obžalovaného bolo to, že obžalovaný riadil motorové vozidlo bez súhlasu jeho vlastníka a preto odmietol vykonať aj dôkaz obhajoby týkajúci sa zadovážení poisťného spisu.

Za nesporne preukázané mal súd to, že obžalovaný dňa 12.09.2009 riadil motorové vozidlo do mesta L.. Sporným bola tá okolnosť, či predmetné motorové vozidlo riadil so súhlasom poškodeného alebo nie. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že motorové vozidlo bolo obžalovanému zverované za účelom vykonania konkrétnej jazdy v čase, kedy poškodený prevádzkoval hotel E.. Dňa 12.09.2009 poškodený zakázal obžalovanému použiť motorové vozidlo. Súd mal za preukázané z výpovede poškodeného, že motorové vozidlo použil obžalovaný dňa 12.09.2009 bez jeho súhlasu, ba navyše, poškodený mu v tento deň výslovne zakázal použiť motorové vozidlo. Výpoveď poškodeného korešponduje s výpoveďou svedkyne E. A., ktorá ako jediná bola pri rozhovore medzi poškodeným a obžalovaným v čase, kedy si obžalovaný pýtal súhlas na použitie motorového vozidla na cestu do L. a poškodený mu tento súhlas nedal, ba priam mu zakázal vozidlo použiť. Obrana obžalovaného spočívajúca v tom, že nepotreboval súhlas na použitie vozidla, nakoľko mu bolo zverené a mal ho k dispozícii neobmedzene,

neobstojí, nakoľko poškodený jednoznačne uviedol, že je pravdou, že v čase, kedy prevádzkoval reštauračnú časť hotela zveroval obžalovanému motorové vozidlo, avšak už potom neskôr nie a teda sa obžalovaný nemohol domnievať, že má motorové vozidlo zverené neobmedzene. Pokiaľ ide o tvrdenia obžalovaného, že svedkovia uviedli, že neboli svedkami, že by si obžalovaný pýtal súhlas s použitím motorového vozidla, neobstojí tiež, nakoľko to, že svedkovia toho neboli svedkami, ešte neznamená, že takýto súhlas na použitie motorového vozidla v minulosti si obžalovaný nepýtal a nebol mu udelený, respektíve, či aj v minulosti neužíval motorové vozidlo bez súhlasu jeho majiteľa.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný riadil motorové vozidlo bez súhlasu majiteľa (poškodeného) vozidla, pričom mal súd tiež preukázané, že motorové vozidlo malo v danom čase hodnotu 4301 €, ktorá skutočnosť vyplýva zo znaleckého posudku.

Trestný zákon ustanovením § 217 Trestného zákona chráni vlastnícke právo a ďalšie práva k motorovým vozidlám proti ich dočasnému neoprávnenému používaniu.

Objektívna stránka daného trestného činu spočíva v neoprávnenom používaní zvereného cudzieho motorového vozidla.

Na naplnenie subjektívnej stránky prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla Trestný zákon vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom úmysel páchatel'a musí smerovať len k prechodnému užívaniu cudzieho motorového vozidla.

Páchatel'om daného trestného činu môže byť len osoba, ktorej bolo motorové vozidlo zverené.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný vediac o tom, že nemá súhlas poškodeného (vlastníka motorového vozidla) na použitie motorového vozidla, ktoré mu bolo predtým zverené, toto vozidlo použil na cestu z U. Q. do L. a keď by nebolo došlo k dopravnej nehode, bol by poškodenému predmetné vozidlo vrátil.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný sa dosiaľ dostal do rozporu so zákonom trikrát, v prvých dvoch prípadoch sa naňho hľadí, ako keby nebol odsúdený, pričom v treťom prípade mu skúšobná doba uplynula 3.5.2013, teda minimálne sa osvedčil zo zákona v zmysle § 50 odsek 6 Trestného zákona a teda aj v treťom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, teda súd nemôže na dané záznamy v odpise z registra trestov pri ukladaní trestu prihliadať. Z výpisu z lustrácie z registra priestupkov zo dňa 24.10.2019 vyplýva, že obžalovaný bol jedenkrát postihnutý za porušenie pravidiel cestnej premávky v roku 2014, za prekročenie rýchlosti. Z trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 14T 34/2011 zo dňa 1.6.2011, právoplatným 3.5.2012 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmena a) Trestného zákona za skutok, ktorý spáchal 12.9.2009 spočívajúci v tom, že smerom na L. riadil osobné motorové vozidlo Opel Omega ev. č. U. XXX N., pričom mal dopravnú nehodu a spôsobil druhému účastníkovi cestnej premávky ťažkú ujmu na zdraví. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný riadil motorové vozidlo patriace poškodenému A. A..

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 54 odsek 1 Trestného zákona, trest povinných prác môže súd uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu postupoval podľa § 34 Trestného zákona, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, a tiež nevzhladol u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade je pomer priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností, v rovnováhe, nedochádza k úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 odsek 3, resp. odsek 4 Trestného zákona. Pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 odsek 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody v rozsahu od šiestich mesiacov do troch rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter skutku, jeho závažnosť a čas kedy došlo ku skutku, dospel súd k záveru, že trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby je pre obžalovaného primeraný. Keďže boli splnené všetky zákonné predpoklady ustanovené v § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, súd výkon uloženého trestu podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní jeden rok, čo je tiež na samej dolnej hranici. Keďže poškodený riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody a súd nemal pochybnosti o spôsobe vzniku škody, považoval tento nárok poškodeného za opodstatnený, avšak vzhľadom k tomu, že škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré musí byť zo zákona poistené, odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.